

Svar (22/10 87):

Ministeren for nordisk samarbejde (Gammelgaard):

Undersøgelserne af udbredelse og bestandsstørrelse af hvalarter i Nordatlanten er nylig afsluttet. Da undersøgelserne foregik i et samarbejde mellem forskere ved havforskningsinstitutterne i Reykjavik, Bergen og Tórshavn, er det naturligt, at der også samarbejdes mellem disse forskere om resultatet. Dette samarbejde er endnu ikke tilendebragt, og en rapport om resultatet af hvaltællingerne er derfor ej heller tilgået Nordisk Ministerråd.

Spm. nr. S 73

Til *arbejdsministeren* (15/10 87) af:

Taanquist (S):

»Hvad er årsagen til, at ministeren i anmærkningerne til finansloven ikke anfører Arbejdstilsynets opgaver i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 72?«

Begrundelse

I forslag til finanslov for 1988, § 28.01.04, er i Anmærkninger II, s. 1104, foretaget en oprensning af Arbejdstilsynets opgaver. Denne oprensning ses ikke at være i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 72. Det bemærkes især, at punkt 6 (at påse, at loven og de forskrifter, der gives med hjemmel i loven, overholdes) ikke er nævnt. Det bemærkes også, at denne opgave har været anført i anmærkningerne til tidligere finanslove.

Det ønskes oplyst, om udeladelsen af dette punkt er et led i regeringens nedprioritering af Arbejdstilsynets tilsynsforpligtelser.

Svar (26/10 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som det fremgår af Anmærkninger II, nævnes kun en del af Arbejdstilsynets opgaver. Selv om det således ikke i anmærkningerne til FFL 88 nævnes udtrykkeligt, skal Arbejdstilsynet selvsagt fortsat påse, at arbejdsmiljøloven og de forskrifter, der gives med hjemmel i loven, overholdes. Som det også fremgik af f.eks. regeringens redegørelse til Folketinget om arbejdsmiljø og vækst, skal Arbejdstilsynet først og fremmest kontrollere dér, hvor de væsentlig-

ste arbejdsmiljøproblemer er. Kontrollen skal skærpes her, således at påbudene i større omfang end tidligere følges op med kontrolbesøg og om fornødent retslig tiltale. For at undgå eventuelle fremtidige misforståelser vil den tidligere bemærkning blive indarbejdet i anmærkningerne på ny i forbindelse med udarbejdelsen af FFL 89.

Spm. nr. S 74

Til *finansministeren* (15/10 87) af:

Sonja Mikkelsen (S):

»Hvor stor en del af statens indkøb sker ved indhentning af tilbud (ikke licitation), hvilke regler gælder for statslige institutioners indhentning af tilbud, og hvordan sikrer staten sig information om mulige tilbudsgivere?«

Begrundelse

Ud fra et generelt ønske om at styrke det danske erhvervslivs leverancemuligheder til staten ønskes med spørgsmålet en afklaring af, om de statslige indkøbere er instruerede om at sikre indhentning af tilbud fra mulige danske leverandører, og hvordan det i givet fald sker i praksis.

Svar (28/10 87):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Direktoratet for Statens Indkøb har i 1986 udsendt en pjece med titlen: »Hvordan sælger man til staten?« Industrirådet har udsendt denne pjece til alle rådets medlemmer, og i forbindelse med omfattende presseomtale har et meget stort antal virksomheder derudover rekvireret pjecen direkte i direktoratet. Pjecen har til formål at gøre det lettere for danske virksomheder at komme i kontakt med statens institutioner og derigennem sikre, at danske produkter bliver anvendt i så stor udstrækning om muligt inden for den statslige sektor.

For indkøb under 1,4 mio. kr. gælder retningslinierne i Statens Indkøbsvejledning, som af Direktoratet for Statens Indkøb er udsendt til statens institutioner i 1982. Vejledningen giver retningslinier for, hvordan statens indkøb bør gennemføres. I vejledningen anbefales det, at statens institutioner ved alle større indkøb benytter direkte forespørgsel og anmoder om